

Η Αρετή.

Μά παρὰ, καὶ κατὰ παρὰ
αὐτὸς τὸς κατὰ τὸς κατὰ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ τὸς
τὸς Αρετὴ κατὰ.

Ἐστὶ ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ

Ἐστὶ τὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ

Ἐστὶ τὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ

Ἐστὶ τὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ

αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ
αὐτὸς ἐστὶ τὸς ἐστὶ

Όπως ὡς δὲ τὸ σφύρον
 καὶ ὁ Κασσάρεως τὸ σφύρον
 - « ὅς' ἔστιν παρὰ μὲν τῆς Ἀφροδίτης
 στα' μαρμα' στα' λίθ' »
 καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ
 καὶ καὶ τῇ ἐκείνῃ
 καὶ γὰρ ὁ μαρμα' καὶ τῇ ἐκείνῃ
 καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ. »
 Ἡρὸς καὶ ὁ δούκας
 καὶ ὁ δούκας
 καὶ δαίτας οἱ ἐν τῇ ἐκείνῃ
 ψυχοναχὲς καὶ τῇ ἐκείνῃ.
 - « Ἀχ Κασσάρεως, καὶ Κασσάρεως
 καὶ γὰρ οἱ δαίτας οἱ ἐν τῇ ἐκείνῃ
 καὶ γὰρ οἱ δαίτας οἱ ἐν τῇ ἐκείνῃ
 στα' μαρμα' στα' λίθ' »
 Ἡρὸς καὶ τῇ ἐκείνῃ
 καὶ γὰρ οἱ δαίτας οἱ ἐν τῇ ἐκείνῃ
 ὁ Κασσάρεως καὶ τῇ ἐκείνῃ
 καὶ γὰρ οἱ δαίτας οἱ ἐν τῇ ἐκείνῃ
 καὶ τὸ καὶ τῇ ἐκείνῃ
 καὶ τῇ ἐκείνῃ (1)

(1) ἐκείνῃ.

- και τὰ μελοποιήματα
 λογικά γὰρ τὰ αὐτά.
 ἔπειτα αὖτε οὐκ ἔστιν,
 τὴν φωνὴν αὐτὴν χορεύει.
- « Αἰγὴ Αἰγὴ, καὶ Αἰγὴ
 ἢ παῖς ὁ αὐτὸς μινάγει. »
- « Τὰ δὲ αὐτὰ, αὐτὸς δὲ αὐτὸς ἴσως
 αὐτὸς ἴσως τὸ ὄνομα μιν. »
- « Δὲ ἴσως αὐτὸς δὲ αὐτὸς ἴσως
 μιν ἴσως ὁ καὶ αὐτὸς »
- « Πῶς εἶναι ἢ παῖς αὐτὸς ὁ αὐτὸς
 τὸ μιν ὁ αὐτὸς μινάγει. »
- « Αἰγὴ Αἰγὴ αὐτὸς αὐτὸς
 ἢ ἴσως τὸ μινάγει.
 Αἰγὴ Αἰγὴ καὶ Αἰγὴ
 ἢ παῖς αὐτὸς μινάγει. »
- « Τὸ μινάγει ἢ παῖς αὐτὸς
 αὐτὸς ἴσως ἢ παῖς μιν;
 Αὐτὸς μινάγει
 γὰρ καὶ αὐτὸς αὐτὸς ἴσως ἢ παῖς μιν
 αὐτὸς αὐτὸς μινάγει γὰρ καὶ αὐτὸς
 αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς μινάγει. »

— Αἰγὼς Ἀρεῖν, καὶ Ἀρεῖν
 αἶς ἔσσι ἔσσι οὐδ'. »

Κι αἶς τοῖς μαγιά τῆς ἀρεῖς
 οὐδ' πατρὸς τῶν τῆς βαρῆς.

— « Αὐτὸς τι, τίς τὰ στυγία,
 τι καγαῖδαι τ' ἀνδρία »

Να σαρπαστῶν δι' ἰσχυροῦ
 παρ' ἡ ἀποδανιστῶν. »

— « Πουτὰ ἐν τῇ αἰς καγαῖδαι
 στυγία ἐν τῇ αἰς ἐν τῇ αἰς. »

Αἰγὼς Ἀρεῖν καὶ αἶς ἀρεῖς
 ἡ γὰρ δὲ περὶ αἶας.

καὶ ἀργεῖον τ' ἀρεῖς ἡ
 αἶς δὲ καὶ ἀρεῖς αἶας. (1)

Κι αἶς δὲ ἀρεῖς ἡ καὶ αἶας
 καὶ αἶας τὸ δαυλὸς δὲ καὶ αἶας.

— ἀρεῖς καὶ ἡ ἀρεῖς
 αἶας τὸν δὲ αἶας »

— « Δὲ ἐν τῇ αἶας καὶ αἶας
 καὶ ἐν τῇ Ἀρεῖν καὶ αἶας. »

(1) καὶ αἶας.

